

[Madsen-Mygdal.]

og én betydelig Risiko, men lad os nu se, hvor den bliver størst, dèr, hvor der er solidarisk Sikkerhed, eller dèr, hvor der slet ingen Sikkerhed er. (*Holdgaard*: Hvor?). Ja, i Foreningerne for de smaa Jordbrugere; dèr er tegnet meget ringe Garantibeløb, og saa er der givet Pant i Besætningerne, men fortsætter Tiderne, som de er nu, skal det ærede Medlem ikke være sikker paa, at det bliver bedre dèr end i Foreningerne med solidarisk Ansvar; det bliver galt begge Steder, og jeg ved ikke af, at de Driftslaaneforeninger, der bestaar af mindre Jordbrugere, har bedt sig fritaget for Rentenedsættelse; jeg tror, de har været lige saa ivrige og vil faa det fuldt saa godt som Medlemmerne af de store — der er for øvrigt ingen af dem, der har faaet det endnu. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal være alt for sikker paa eller rose sig alt for meget af, at der ikke kan tabes noget ved disse Driftslaaneforeninger. Det kan være usikkert altsammen, saa der er ikke nogen Grund til, at det ærede Medlem sætter sig paa den høje Hest i den Anledning.

Det ærede Medlem sagde, at 70 pCt. Nedskrivning var ikke for meget at forlange, for man maa huske paa, at det er Fordringer, der falder udenfor Værdien. Ja, det er det nu ikke; det kan maaske gælde i visse Tilfælde, at en stor Del af dem ligger udenfor, men hvis det ærede Medlem vil sætte sig ind i de Akkordordninger, der er truffet, har det virkelig været nødvendigt i mangfoldige Tilfælde for at komme indenfor Laanegrænsen, at ogsaa en hel Del Fordringshavere indenfor Værdien har maattet give Afkald. Hvis det ærede Medlem vil se den Buket igennem, som jeg har præsenteret Udvalget, med 27 Eksempler paa Akkordordninger fra Sønderjylland, vil det ærede Medlem se, at der er mange Fordringshavere, Slægt og Venner, med betydelige Beløb, som har maattet skrive deres Fordringer ned helt eller med det halve eller tre Fjerdedele og give Plads for dem, hvis Fordringer falder udenfor Værdien, for derved i det hele taget at muliggøre en Akkordordning. Det er igen denne systematiske Maade at tage Sagen paa. Enhver, der vil sætte sig ind i Spørgsmaalet, maa se, at der er ingen Regler her, at enhver Akkordordning er noget for sig selv, at den Ordning, der træffes det ene Sted, ikke er den samme som den, der træffes det andet Sted; der maa tages Hensyn til de rent personlige Forhold og til, hvad der er opnaeligt, og hvad der ikke er opnaeligt. Hele den skematiske Maade, som man her behandler det paa, svarer slet

ikke til det virkelige Liv. Og jeg gentager: den eneste Sikkerhed, der betyder noget, er den, der naas gennem det Krav, man stiller i Henseende til, hvor langt Gældsforpligtelserne skal bringes ned, for at der kan blive Sikkerhed og Rimelighed for, at vedkommende kan fortsætte. Og *det* staaer i Lovforslaget, men det stod der ogsaa, før det kom i Udvalget; det er det samme, der er blot kommet det til med Ejendomsskylden, som ikke betyder noget i Retning af Sikkerhed, men nok noget i Retning af at give en forskelligartet Behandling af Landmændene i Landets forskellige Egne.

Og her kommer jeg da til det ærede Medlem Hr. Lundberg, der mente, at jeg vilde modsætte mig — ja, jeg forstod det ikke rigtig — en Opfordring til Over-Skyldraadet om at tilvejebringe Ensartethed. Det ærede Medlem misforstod vist min Afbrydelse; det modsætter jeg mig aldeles ikke, tværtimod. Med mine Udtalelser her og andetsteds mener jeg og ønsker jeg at tilkendegive, at det er Over-Skyldraadets Opgave at tilvejebringe Ensartethed Landet over; det har egentlig ingen anden Opgave. Men jeg protesterede mod, at det ærede Medlem Hr. Lundberg sagde, om jeg da vilde forlange, at de stedlige Skyldraad skulde tilvejebringe Ensartetheden. Nej, det vil jeg ikke forlange af de stedlige Skyldraad, for det kan de ikke, det kan kun Over-Skyldraadet, og det er Over-Skyldraadets eneste Opgave at tilvejebringe Ensartethed. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det ikke er det, der har Interesse, om Vurderingen ligger 5 eller 10 pCt. for lavt eller for højt, og den kan aldrig i hvert givet Tilfælde svare helt til Handelsværdien; det vil altid forme sig saaledes, at den kommer til at ligge i Underkanten af denne vel sagtens, men i øvrigt vil Handelsværdien bevæge sig stærkere med Konjunkturerne end Ejendomsskyldvurderingen. Men det, der kan forlanges, og det, der er Over-Skyldraadets eneste Opgave, er, at der tilvejebringes Ensartethed, og derfor tror jeg, det ærede Medlem gør mig for stor Ære, naar han, som selv er Medlem af Over-Skyldraadet, henvender sig til mig for at faa at vide, hvor det er galt, og hvordan man skal rette det. Naar det ærede Medlem er Medlem af Over-Skyldraadet og modtager Vederlag for sit Arbejde dèr, maa dette være hans Sag, og tør det ærede Medlem staa op og modsige mig og sige, at der er Ensartethed — det var egentlig det, det ærede Medlem skulde som Repræsentant for Over-Skyldraadet —, saa kan vi tale om det, men i øvrigt har det